

Joan C. Gallego:

“Limitar el dèficit per llei és limitar el pluralisme polític”

Xavier Alegret
BARCELONA

El govern espanyol va fer divendres un altre pas en la reforma laboral i els sindicats faran vaga general. Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, explica que els sindicats hi respondran amb contundència.

És millor un treballador temporal que un desocupat?

Dir això és voler-nos fer creure que l'esclavisme és productiu. El govern espanyol continua amb la lògica totalment absurda de la reforma laboral, que és creure que la precarietat crea ocupació. El que crea ocupació és la reactivació de l'economia, i l'Estat espanyol n'ha de ser el motor.

Què comporta encadenar treballadors temporals durant més de 2 anys?

Des del punt de vista de la modernització de les empreses és un greu error, perquè la modernització exigeix plantilles motivades i amb experiència i deixa els treballadors en una perspectiva de poc futur i implicació, a més de l'angoixa vital que els crea no conèixer el seu futur.

Contracte de formació fins als 30 anys. Fins a quina edat hauria de ser?

Abans era fins als 21, i ens semblava bé. Fins als 25 encara podria tenir sentit, tot i que ens semblava llarg. Però fins als 30 farà que els joves siguin precaris. Nosaltres apostem per una FP amb formació dual amb un compromís d'implicació per part de l'empresa.

Mentrestant, la demanda interna continua baixant. Com afecta la precarietat al consum?

Aquesta és la gran contradicció, que les mesures que s'han pres en matèria laboral fan baixar el consum intern perquè també cau el poder adquisitiu de la gent. I

MOBILITZACIONS

El secretari general de CCOO de Catalunya avança que sindicats i entitats socials preparen una gran manifestació pel treball decent el 6 d'octubre

PIRMI

“Si el govern tenia indicis de frau, hauria d'haver plantejat el problema, negociar i pactar-ne les solucions, i no presumir de la culpabilitat de tothom, que és anticonstitucional”

Ens volen fer creure que l'esclavisme és productiu. El govern espanyol continua amb la lògica absurda de la reforma laboral: creure que la precarietat crea ocupació

amb les retallades, també baixa la despesa pública. Així no sortirem de la crisi.

Com s'explica que es prenguin aquestes mesures al final de la legislatura?

És una submissió als interessos dels mercats i les polítiques neoliberals de retallades de drets de Merkel i Sarkozy. Quan falten 2 mesos per a les eleccions, s'haurien d'haver deixat aquestes decisions en mans de la ciutadania, i que al 20-N es decideixin les polítiques per sortir de la crisi.

El cos els demana una vaga general?

No descartem cap mesura. Aquests dies ja hem parlat amb entitats socials per respondre de manera organitzada a aquestes mesures i a la retallada del dèficit a la Constitució.

Amb unes eleccions pel mig, sembla difícil que una vaga sigui efectiva.

El fet que hi hagi eleccions ens obliga a exigir a totes les organitzacions polítiques que diguin quines propostes tenen. El 20-N ha de ser la gran mobilització de la ciutadania per evitar que s'aprofundeixi en les polítiques antisocials.

També demanen el vot negatiu del Congrés a la reforma constitucional.

Limitar el dèficit legalment és limitar el pluralisme polític. I també limita les polítiques anticíclics, que són les que s'han de fer en temps de crisi. És el mercat sobre la democràcia. Ens temem molt que al darrere d'aquestes mesures hi ha una justificació per continuar fent retallades.

Anem cap a una segona recessió?

S'està veient que les mesures que s'han pres l'últim any i mig no han estat les millors per afavorir la recuperació econòmica. Totes les polítiques d'austeritat, amb retallades de despesa pública, el que estan fent és que l'economia no es reactivi: la demanda interna està sota mínims, i així difícilment avança una inversió productiva.

No s'inverteix en economia productiva però s'abaixa l'IVA dels habitatges.

És una mesura amb un impacte molt limitat, que pot beneficiar els que ja havien previst comprar-se un habitatge ara o en el futur proper, i que beneficiarà els promotors que tenen pisos nous per col·locar, que sobretot és la banca. Però hi haurà una disminució dels ingressos públics, perquè difícilment, per aquesta reducció del 8 al 4%, hi haurà compradors nous.

Per què s'ajuda el sector immobiliari i bancari, si tothom té clar que la bombolla immobiliària és causant de la crisi i que no tornarà a ser el que era?

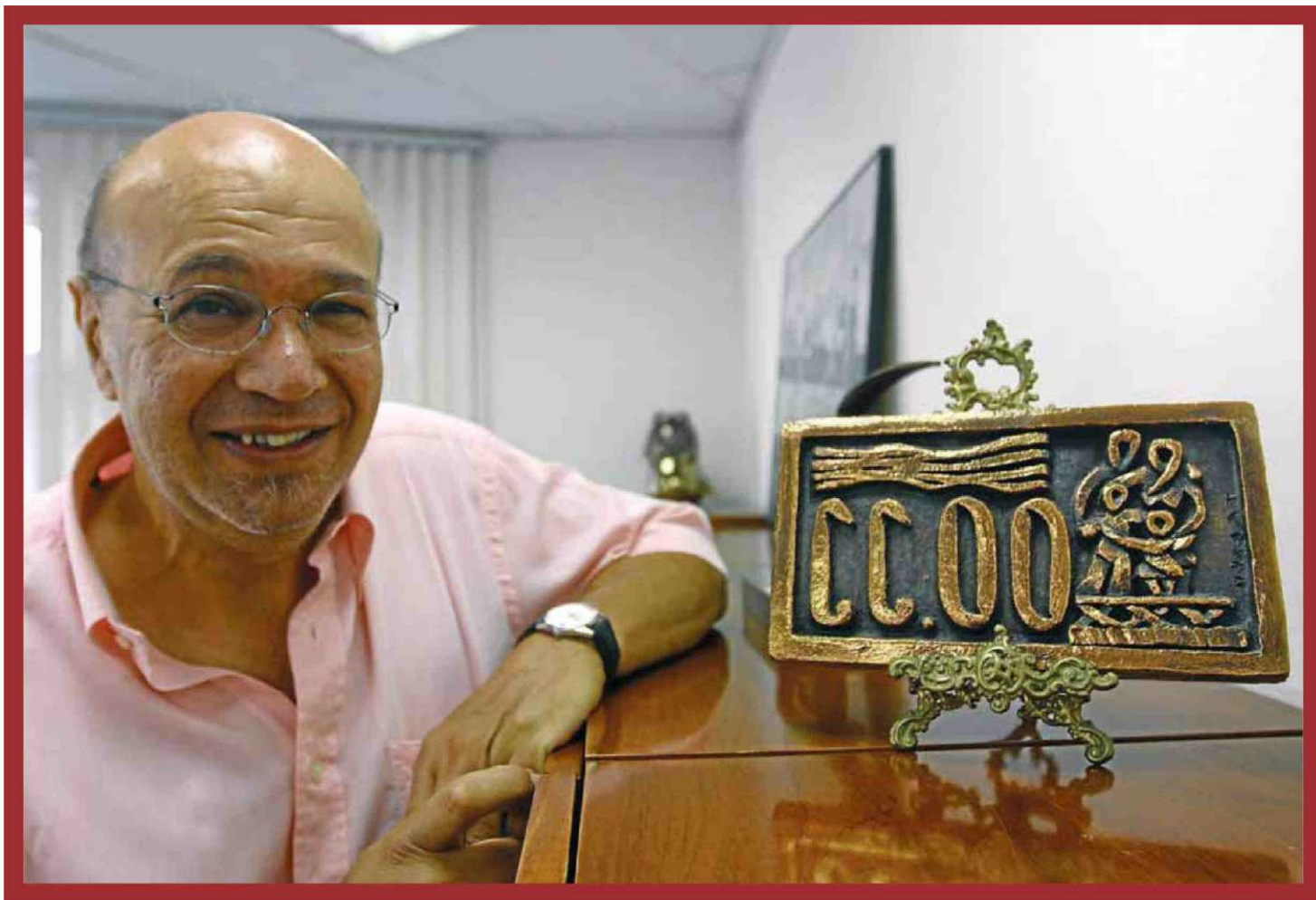
Amb això es veu el poder del sector financer, que el que ha de fer, si té tants pisos buits, és abaixar-ne els preus. Mentre es fan aquestes polítiques, no se'n fan per a l'economia real, com polítiques industrials actives. En diversos conflictes, com la desertització industrial, hi ha hagut una manca d'iniciativa de les administracions. Ho hem vist amb Alstom, amb la indústria de la moto, de l'automoció, etc.

També es retalla en la indústria farmacèutica, molt important a Catalunya.

Cal racionalitzar la despesa sanitària intervenint en la despesa farmacèutica, amb genèrics, i alhora potenciar-ne la recerca. La recerca no ha de traspasar tot el seu cost al preu últim del producte, sinó que pot respondre a acords amb les administracions utilitzant també infraestructures de recerca pública que hi ha al nostre país.

La gran polèmica de l'estiu ha estat el pagament del PIRMI.

El que s'ha fet és una vergonya, s'està incomplint una norma legal. El PIRMI no és una concessió graciosa del govern, és el compliment d'una norma legal validada pel Parlament de Catalunya, prèviament concertada amb els agents socials. A més a més, l'Estatut estableix la necessitat de desenvolupar la Renda Garantida de Ciu-

Crítica amb seny Si sovint els sindicats representen la raixa de la classe treballadora, Joan Carles Gallego (Barcelona, 1954) és el seny. Sempre tranquil, amable i reflexiu, pensa i es treballa les respostes. Intenta convèncer amb arguments, no amb grans proclames. No apuja mai el to per dura que sigui la crítica. Perquè el seny no l'impedeix qualificar amb duresa les polítiques que troba injustes, com les últimes mesures en matèria laboral, els ajuts al sistema financer i les retallades, ni tampoc l'impedeix denunciar que el govern està abandonant la concertació social amb sindicats i patronals. Aquest professor d'institut, llicenciat en econòmiques, promet que ben aviat els sindicats tomaren als carrers per defensar els drets socials i laborals. ■ ALBERT SALAMÉ

tadania, que no deixa de ser estirar el PIRMI perquè arribi a més persones. Que en aquest marc, el govern prengui una decisió unilateral, sense concertar, sense negociar, sense avisar, que afecta directament les persones en risc d'exclusió social i les deixa sense cap tipus de xarxa de protecció, és una vergonya des del punt de vista institucional, polític i social.

Com s'hauria d'haver fet?

D'entrada, si el govern tenia indicis que hi ha algun problema amb la gestió del PIRMI, hauria d'haver plantejat aquest problema, negociar i pactar les mesures de control del frau, i pas no presumir de la culpabilitat d'absolutament tothom, que és anticonstitucional. El primer és la presumpció d'innocència, i no a l'inrevés: tots són culpables i a partir d'aquí, que vagin venint amb el carnet a la boca. És una mesura merament política i ideològica amb la base de culpabilitzar la gent. En canvi, d'aquesta culpabilitat no en presumeixen en el frau fiscal, en l'economia submergida, etc., qüestions que serien més rellevants des del punt de vista social.

I econòmic? No hi ha altres fraus més importants que cal perseguir?

Amb la persecució del frau fiscal obtindríem bona part dels ingressos públics necessaris per evitar retallades. S'han fet polítiques amb poc contingut de justícia

social: suprimir l'impost successions beneficent el 6% de la població, la de més alts ingressos, que deixen de contribuir a les necessitats de la societat. Veiem com als Estats Units i a França, alguns milionaris ja plantegen un sistema fiscal més solidari i equilibrat, en què les grans fortunes contribueixin com a mínim igual que els treballadors. Aquí les polítiques fiscals fan que siguin només els consumidors i els treballadors els que sustenten el sistema fiscal, les rendes de capital continuen tenint molts avantatges i moltes vies de deducció fiscal.

Veuen cap a on va, la política industrial del govern?

No. La llei de política industrial, que donava instruments perquè empresaris i sindicats poguéssim intervenir en les polítiques detectant canvis en els sectors i territoris i prenent mesures preventives i incentivadores, s'ha desmuntat amb la llei omnibus.

I el consell de política industrial?

També es deixa de banda. Però darrerament hem estat pressionant i és possible que s'obri alguna mesa industrial a partir del setembre o l'octubre en què empresaris i sindicats puguem prendre-hi part. Però a hores d'ara no sabem quina és la política industrial del govern. Sabem que parla amb empreses però no coneixem

les polítiques industrials des del punt de vista horitzontal: quines polítiques energètiques, formatives o d'infraestructures han de permetre que les inversions arrel·lin en el nostre país.

Els ponts de diàleg estan tallats?

La concertació està freda, no podem dir que hi hagi un marc de concertació social, cosa que és un incompliment de l'Estatut, que diu que és un element que ha d'intervenir en el país; els agents socials hi han de tenir un paper important. La concertació és la millor manera d'encertar, perquè permet equilibrar els interessos del govern, empresaris i treballadors. Els ponts estan tallats pel que fa a les polítiques públiques, polítiques socials i industrials.

Tornarem a tenir una tardor difícil, pel que fa a l'ocupació?

Malauradament, som pessimistes. Primer, perquè no és cap prioritat dels governs, que tenen la prioritat de reduir el dèficit. I segon, perquè les dades de l'estiu no són gaire positives. L'atur ha baixat, estacionalment, però no tant com s'esperava. Hi ha llocs en què la demanda turística ha pujat molt, però l'ocupació no. Vol dir que ha augmentat el treball en negre o la sobreexplotació dels treballadors. És el cas de Lloret, on amb l'ocupació hotelera plena, hi ha una caiguda d'ocupació del deu per cent.

Esperen ERO, en el sector públic?

En el sector públic hi ha una caiguda real de l'ocupació. Veiem com contractes d'interinatge no es renoven, i el personal laboral tampoc, i empreses públiques com Adigsa o l'Incasol ja comencen a fer acomiadaments. Per tant, pot ser que al setembre ens trobem conflictes importants en el sector públic.

La tardor també serà moguda, pel que fa a mobilitzacions?

El més immediat que plantegem amb altres entitats socials és exigir al Parlament de Catalunya que convoqui una consulta popular en relació amb les retallades. I a CCOO tenim una concentració de delegats el 24 de setembre per deixar clar que el problema principal d'aquest país és l'ocupació i per subratllar la importància del compliment dels convenis col·lectius firmats. No pot ser que hi hagi empresaris que no apliquin els convenis firmats.

I manifestacions?

El 7 d'octubre és el Dia Mundial del Treball Decent i a tot el món hi ha activitats reivindicatives. Estem acabant de concretar una jornada de lluita per al dia 6, confluint amb grans mobilitzacions a les empreses, assemblees, concentracions, etc., i a la tarda, una manifestació amb organitzacions socials pels drets laborals i contra les retallades socials. ■